

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-43/16

Judecătoria Soroca

Judecător: D. Gherman

DECIZIE

10 martie 2016

mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

În componența:

Președintele ședinței de judecată

Ion Talpa

Judecători

Svetlana Șlehtițki, Oleg Moraru

Grefier

Iana Maximciuc

Cu participarea:

Procurorului

Liliana Pasat

Avocatului

Spoială Vladimir

judecând în ședință publică în ordine de apel, apelul procurorului în procuratura Soroca, Alexandru Corețki și apelul avocatului Novîțki Olesea în interesele inculpatului XXX XXX declarate împotriva sentinței Judecătoria Soroca din 04 martie 2011 prin care s-a dispus condamnarea lui

XXX XXX XXX, născut la XX.12.19XX, originar și domiciliat în sat. Regina Maria, rl. Soroca, moldovean, cet. al R. Moldova, cu studii medii speciale, ne încadrat în câmpul muncii, celibatar, fără antecedente penale,

-pe art. 189 al.2 lit.b) Cod penal la trei ani închisoare cu amendă în mărime de 500 u.c.;

-pe art. 328 al.1 Cod penal la doi ani închisoare cu privire de dreptul de a activa în organele MAI pe termen de un an.

Potrivit art. 84 al.1 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, definitiv spre executare s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe termen de trei ani șase luni cu amendă în mărime de 500 u.c. ce constituie zece mii lei și cu privarea de dreptul de a activa în organele MAI pe termen de un an. În temeiul art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de trei ani.

Prin aceeași sentință au fost condamnați XXX XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX.

Prin sentință instanța s-a expus asupra corpurilor delictive și acțiunile civile inițiate în procesul penal de către părțile vătămate, cu admiterea lor în principiu, lăsându-le ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:

instanța de fond: 24.12.2009-04.03.2011;

instanța de apel: 06.04.2011-19.06.2013;

instanța de recurs: 08.10.2013-11.03.2014;

instanța de apel: 29.04.2014-10.03.2016.

Pentru a se expune pe marginea apelurilor declarate, Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința pronunțată instanța a reținut, că la 05 noiembrie 2008, în jurul orei 00.30, XXX XXX, exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 146 EF din 30 noiembrie 2007 și fiind, conform art.123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu XXX XXX care, exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 19 EF din 26 februarie 2007, și fiind, conform art. 123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu XXX XXX care, exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 93 EF din 15 august 2008, și fiind, conform art.123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere căreia într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu XXX XXX care exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 31 EF din 30 martie 2007 și fiind conform art.123 Cod penal persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu XXX XXX care, exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr.116 EF din 04 septembrie 2007, și fiind, conform art.123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, folosind situația de serviciu, l-au reținut ilegal pe XXX XXX timp de 4 ore în incinta Comisariatului de Poliție Soroca, biroul patrului și santinelei, avînd drept scop pedepsirea ultimului pentru conflictul apărut între ei, la data de 04 noiembrie 2008, ora 23.30 în fața monumentului istoric Cetatea din Soroca.

Tot ei, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, la 05 noiembrie 2008, în jurul orei 05.00, aflîndu-se în biroul serviciului patrulă și santinelă al comisariatului de poliției Soroca, avînd scopul dobîndirii bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabile intenționat, sub amenințarea că va fi reținut a cerut de la cet. XXX XXX să le transmită în decurs de două zile 1000 lei, drept recompensă pentru încetarea acțiunilor violente asupra lui și a nu-l reține. Pentru asigurarea executării cererii de transmitere a 1000 lei, au depozitat partea vătămată de un inel de aur cu costul de 3000 lei, amenințîndu-l cu comercializarea bunului.

Instanța de judecată a reținut, că inculpații, care au confirmat aducerea în incinta comisariatului, biroul patrului și santinelei, a părții vătămate, nu au depus cîte un raport pe caz și nu au înregistrat în registrul nr. 1 delictul.

Totodată, nu a fost confirmată aplicarea violenței fizice față de partea vătămată, fapt ce atestă lipsa elementelor constitutive ale torturii, pentru că la infracțiunea de tortură nu este suficient să fie provocat pur și simplu o durere sau o suferință fizică ori psihică. Legiuitorul cere ca această durere sau suferință să fie puternică. Întotdeauna metoda specifică a faptei de tortură o constituie cruzimea deosebită, avînd un caracter odios umilitor pentru orice persoană.

Faptul că, X. XXX a fost adus în incinta CRP Soroca și ținut în biroul patrului și santinelei mai mult timp, nu pot fi considerate ca acțiuni însoțite de aplicarea violenței.

Conform noțiunilor generale, violența poate fi fizică ori psihică. Violența psihică presupune amenințarea victimei cu cauzarea unor vătămări ușoare, medii sau grave, cu producerea unei dureri sau suferințe psihice. Violența fizică presupune provocarea unor dureri sau suferințe fizice, cauzarea vătămarilor ușoare sau medii victimei. Nici unul din semnele enumerate nu au fost dovedite în acțiunile inculpaților, dar faptul că partea vătămată a fost reținut de inculpați ilegal la CRP Soroca, peste 3 ore și fără a înregistra delictul, este evident.

Vinovăția inculpaților privind comiterea infracțiunii prevăzute la art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal, este dovedită prin declarațiile martorilor XXX XXX, XXX XXX, prin procesul verbal de examinare a recipisei scrise de către XXX XXX la 05.11.2008 și predată organelor procuraturii de către învinuții, prin procesul verbal de examinare a telefonului mobil de model Samsung, în care sunt înscrise convorbirile dintre X. XXX și X. XXXX, prin procesul verbal de examinare a inelului care a fost luat de la partea vătămată ca asigurare.

Instanța a reîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art. 309/1 alin. (3) lit. c),e) în cele ale art. 328 alin. (1) Cod penal, a calificat acțiunile lor și în baza art.189 alin.(2) lit. b) Cod penal, ca săvîrșirea de către o persoană cu funcții răspunderea unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege dacă acesta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice și șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului săvîrșită de mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că infracțiunile comise sunt mai puțin grave, că inculpații sunt caracterizați pozitiv, nu au antecedente penale și a concluzionat că corectarea și reeducarea lor este posibilă fără izolare de la societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Inculpatul XXX XXX a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Avocatul Novîchi Olesea, la fel a declarat apel în numele inculpatului XXX XXX, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acesta să fie achitat.

Apelantul a indicat, că nici o probă invocată de instanța de fond nu dovedește în mod incontestabil vinovăția lui XXX XXX în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 328 alin. (1) și 189 alin. (2) lit. b) Cod penal.

A declarat apel și procurorul, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod Penal la 6 ani închisoare, cu privire de dreptul de a ocupa funcții în organele de stat pe un termen de 5 ani, în baza art.189 alin. (2) lit. b) Cod Penal la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 800 unități convenționale. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, să le fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privire de dreptul de a ocupa funcții în organele de stat pe un termen de 5 ani, amenda în mărime de 800 unități convenționale, fiecareia.

Apelantul a invocat, că instanța de fond nu a stabilit just circumstanțele cauzei, incorect a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 328 alin. (1) Cod penal și le-a aplicat pedepse prea blînde. Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 16"A" din 22 decembrie 2008, XXX XXX prezenta leziuni corporale ușoare care au fost produse prin lovituri repetate cu un obiect dur contondent, cu suprafața de impact limitat sub formă alungită (țevei, baston). Pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată au fost prezentate și examinate suficiente probe pentru declararea inculpaților culpabili de comiterea infracțiunii incriminate. În instanța de judecată s-a stabilit cu certitudine și scopul comiterii infracțiunilor - pedepsirea părții vătămate pentru conflictul apărut între el și colaboratorii CPR Soroca. Inculpații, partea-vătămată, martorii au confirmat faptul că la data de 04 noiembrie 2008, ora 23.30, în fața monumentului istoric Cetatea din Soroca, între colaboratorii de poliție și XXX X. s-a produs un conflict, în urma cărui fapt ultimul a fost reținut și transportat la CPR Soroca.

Astfel consideră apelantul, că inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, ca tortura, adică provocarea, în mod intenționat, a unei dureri puternice fizice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis, dacă o asemenea durere este provocată de o persoană cu funcție de răspundere, săvîrșite de mai multe persoane, cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură.

Menționează apelantul, că instanța nu a luat în considerare, că pe caz nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, iar infracțiunile comise de inculpați fac parte din categoria celor grave. În privința inculpatului XXX XXX, în mod obligatoriu este necesar de a aplicat pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de stat, pentru a exclude pe viitor astfel de cazuri.

Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013, apelul inculpatului XXX XXX a fost respins ca nefondat, iar apelul avocatului Olesia Novîchi, în numele inculpatului XXX XXX, a fost respins ca tardiv. Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre. XXX XXX a fost condamnat în baza art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei și în baza art. 309/1 alin. (3) lit. c), e), 79 Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 84 alin. (1), 90 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 lei, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 2 ani. În rest, sentința a fost menținută. Prin aceiași decizie au fost condamnați XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX.

Avocatul Vladimir Spoyală, a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului XXX XXXX, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care ultimul să fie achitat, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Recurentul a indicat, că partea vătămată, la urmărirea penală și la judecarea pricinii în fond, a declarat în linii generale că a fost bătut de persoanele care erau în acel birou, însă nu a concretizat cine l-a lovit, menționînd că era cu fața în jos la podea. Din declarațiile părții vătămate și a martorilor, nu rezultă în mod incontestabil că anume XXX XXX ar fi lovit partea vătămată în scopul reținerii ilegale și aplicării acțiunilor violente de tortură.

A mai indicat recurentul, că la 04.03.2011, a fost pronunțat numai dispozitivul sentinței de condamnare, iar despre redactarea sentinței motivate condamnatul XXX XXX nu a fost înștiințat în modul prevăzut de lege. În dosar nu este anexată o recipisă ce ar confirma recepționarea de către XXX XXX a înștiințări privind redactarea sentinței, fapt confirmat prin lipsa cărora însemnări făcute în acest sens (semnarea pe scrisoarea informativă despre recepționarea acesteia, avizul de primire recomandat cu semnătura acestuia). Simplă „scrisoare de înștiințare”, anexată la materialele cauzei, fără semnătura condamnatului despre primirea ei, nu poate fi considerată ca înștiințare legală. Astfel, apelul a fost depus la data de 22.04.2011, în termenul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, fapt confirmat prin cotorul poștal anexat la materialele cauzei. Respingerea apelului, declarat de către avocatul Novîchi Olesia în interesele lui XXX XXX, încălcarea procedurii privind cercetarea probelor suplimentare nemijlocit în instanța de apel, respingerea cererii privind audierea nemijlocită a martorilor și a părții vătămate, condamnarea fără delimitarea acțiunilor fiecărui inculpat, cît și ne pronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, nu este altceva decît lezarea gravă a dreptului la apărare, accesului liber la justiție, asigurarea principiul egalității armelor în procesul penal și contradictorialității, cît și a dreptului la un proces echitabil prevăzut la art. 6 al CEDO.

A declarat recurs ordinar și inculpatul XXX XXX, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit prin decizia din 11.03.2014 a respins ca fiind inadmisibil recursul inculpatului XXX XXX, iar recursul ordinar declarat de avocatul Spoyală Vladimir a fost admis, casînd parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013, doar în privința inculpatului XXX XXX XXX și a dispus rejudecarea cauzei în această parte de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În ședința instanței de apel procurorul participant Liliana Pasat a solicitat admiterea apelului procurorului, casarea sentinței judecătorești Soroca din 04.03.2011, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care de recunoscut pe XXX XXX vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309/1 al.3 lit.c), e) Cod penal și în baza acestei legi de a-i stabili pedeapsă – 6 ani închisoare cu privire de dreptul de a ocupa funcții în organele de stat pe un termen de 5 ani. De

recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 al.2 lit.b) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabilit pedeapsa 5 ani închisoare cu amendă în mărime de 800 u.c.. În baza art. 84 al.1 CP, de stabilit pedeapsa definitivă de 6 ani 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de dreptul de a ocupa funcții în organele de stat pe un termen de 5 ani și amendă în mărime de 800 u.c. Considerînd, că vinovăția lui XXX XXX a fost dovedită integral. Iar apelul avocatului în interesele inculpatului a solicitat să fie respins ca nefondat.

Avocatul Vladimir Spoială ce apără interesele inculpatului XXX XXX a solicitat respingerea apelului procurorului ca neîntemeiat și admiterea apelului apărării în interesele inculpatului, casarea sentinței din 04.03.2011 de condamnare a lui XXX XXX în baza art. 328 al.2 și art. 189 al.2 lit.b) Cod penal dat fiind faptul, că aceasta este neîntemeiată și declarativă, bazată pe presupuneri, cu emiterea unei soluții de achitate în privința lui XXX XXX.

Inculpatul XXX XXX a susținînd apelul avocatului, totodată a solicitat respingerea apelului procurorului. El a declarat, că nu se consideră vinovat deoarece nu a fost implicat în incidentul cu XXX XXX.

Partea vătămată XXX XXX în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, însă a fost citat legal.

Judecînd apelurile declarate, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate în baza materialelor dosarului, precum și motivelor invocate în apeluri, audiind participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat apelul avocatului Novîtchi Olesea în interesele inculpatului XXX XXX și a admite apelul procurorului în procuratura Soroca, Alexandru Corețchii, casînd parțial sentința primei instanțe ce ține de latura penală, din următoarele considerente.

Prin sentința judecătoreiei Soroca din 04.03.2011, XXX XXX a fost condamnat în baza art. 328 al.(1) CP și în baza art.189 al.(2) li.b) CP.

La momentul pronunțării sentinței nominalizate, aplicabile erau prevederile normelor procesuale de pînă la modificările efectuate prin legea nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012.

În această ordine de idei, Colegiul penal reține prevederile art.399 al.(2) CPP /în redacția anului 2003/, potrivit cărora în cadrul redactării sentinței, copia de pe sentința redactată se înmînează imediat după semnarea acesteia inculpatului arestat, iar celorlalte părți li se comunică în scris semnarea sentinței redactate și, la cererea acestora, li se înmînează copia.

Din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din prima instanță la data de 04.03.2011, de către prima instanță la această dată a fost pronunțat dispozitivul sentinței de condamnare, după care la data de 15.03.2011 în adresa inculpaților și a părții vătămate a fost expediată informație privind redactarea sentinței.

La data de 18.03.2011 sentința în cauză a fost atacată de procurorul participant în instanța de fond, iar la data de 26.04.2011, sentința a fost atacată cu apel și de avocatul Novîtchi Olesea în interesele lui XXX XXX.

Analizînd data de pronunțare a sentinței și data de depunere a apelului de către avocat în interesele inculpatului XXX XXX, instanța de apel stabilește depunerea acestui apel după termenul de 15 zile prevăzut de normele procesuale penale, însă coroborînd aceste date cu înscrisurile din cauza penală, instanța de apel consideră apelul depus în termen.

În argumentarea acestei concluzii Colegiul penal, menționează în primul rînd despre faptul, că la materialele cauzei lipsește o confirmare despre recepționarea scrisorii expediate de către prima instanță în adresa lui XXX XXX, pe lîngă care mai urmează de a menționa și conținutul acestei scrisori, care nu conține adresa deplină a inculpatului XXX XXX, fără a fi indicate datele lui complete pentru a fi depistat în localitatea sătească și la fel nu este indicat nici raionul unde urma să fie expediată citația. Un alt argument în susținerea acestei deducții privind respectarea termenului de atac, instanța mai menționează și despre lipsa unei atare scrisori destinată avocatului ce apără interesele lui XXX XXX, care la fel este parte în procesul penal și la fel urma să fie informat despre redactarea sentinței, pe cînd acest drept nu a fost respectat de prima instanță și prin urmare, a dus la depunerea acestui apel tocmai la 26.04.2011. În situația dată, apelul depus de către Novîtchi Olesea în interesele lui XXX XXX urmează a fi considerat ca depus în termen.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvîrșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit dispoziției art.415 alin.(1) pct.2) CPP instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, este în drept să admită apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) CP, și să pronunțe o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Colegiul reține și prevederile art.101 alin.(1) și (3) CPP conform cărora,

(1) Fiecare, probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

(3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Conform prevederilor art.414 alin.(2) Cod procedură penală și întru respectarea principiului ”contradictorialității procesului penal” și ”legalității armelor în proces”, Colegiul în rezultatul cercetării nemijlocite a bazei probante, administrate în prezenta cauză constată, că argumentele invocate în favoarea achitării inculpatului sunt lipsite de suport probant, venind în contradicție cu starea de fapt reținută pe caz.

Cu referire la normele procesuale expuse mai sus, Colegiul în cadrul judecării în ordine de apel a cauzei penale, a admis demersul părții acuzării privind cercetarea suplimentară a bazei probatorii administrate în prezenta cauză, iar la solicitarea părții apărării și a victimei XXX XXX, călăuzitoare în acest aspect fiind dispozițiile pct. 14 a Hotărârii Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 ”Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel”, potrivit cărora instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de către prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul verbal al ședinței de judecată.

În scopul asigurării dreptului la un proces echitabil, la data de 07.07.2014 a fost admis demersul avocatului privind reluarea cercetării judecătorești cu audierea părții vătămate XXX XXX și a condamnaților XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX în calitate nouă cu statut de martori, fiind asigurată prezența doar a martorului XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX, instanța a purces la finisarea cauzei fără audierea părții vătămate care este plecată după hotare /f.d.77 vol.4/ și a preîntîmpinat despre examinarea cauzei în lipsă /f.d.149, vol.2/ și a martorului XXX XXX care la fel este plecat după hotare /f.d.155 vol.4/ .

Instanța de apel în urma aprecierii obiective din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității, veridicității și coroborării în ansamblu a probelor administrate în prezenta cauză, ajunge la concluzia, că în acțiunile lui XXX XXX sunt prezente elementele de infracțiune prevăzute de art.309¹ al.(3) lit.c), e) CP RM cu indicii calificativi: tortură, adică provocarea în mod intenționat, a unei dureri fizice puternice și psihice unei persoane, în special cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis, dacă o asemenea durere este provocată de o persoană cu funcții de răspundere, săvîrșită de mai multe persoane cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură, săvîrșită în următoarele circumstanțe: că la 05 noiembrie 2008, în jurul orei 00.30, XXX XXX care exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 31 EF din 30 martie 2007 și fiind conform art. 123 Cod penal persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu XXX XXX care, exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 19 EF din 26 februarie 2007, și fiind, conform art. 123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu XXX XXX care, exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 93 EF din 15 august 2008, și fiind, conform art. 123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere căreia într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu XXX XXX, exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 146 EF din 30 noiembrie 2007 și fiind, conform art.123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, căreia, într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, împreună cu XXX XXX care, exercitînd funcția de polițist al plutonului de patrulă și santinelă al secției de ordine publică a CPR Soroca, conform ordinului nr. 116 EF din 04 septembrie 2007, și fiind, conform art. 123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i se acordă permanent, prin stipularea legii, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor administrativ de dispoziție, folosind situația de serviciu, l-au reținut ilegal pe XXX XXX timp de 4 ore în incinta Comisariatului de Poliție Soroca, biroul patrului și santinei, avînd drept scop pedepsirea ultimului pentru conflictul apărut între ei, la data de 04 noiembrie 2008, ora 23.30 în fața monumentului istoric Cetatea din Soroca.

La fel în urma examinării acestor probe, instanța de apel menționează corectă soluția instanței de fond care urmează a fi susținută, deoarece în acțiunile lui XXX XXX la fel sunt prezente și elementele infracțiunii de șantaj, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului ameninșînd cu distrugerea bunurilor proprietarului săvîrșită de mai multe persoane, prevăzute la art.189 al.(2) lit.b) CP, deoarece tot el XXX XXX împreună cu XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX la 05 noiembrie 2008, în jurul orei 05.00, aflîndu-se în biroul serviciului patrulă și santinelă al comisariatului de poliție Soroca, avînd scopul dobîndirii bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă, intenționat, sub amenințarea că va fi reținut, a cerut de la cet. XXX XXX să le transmită în decurs de două zile 1000 lei, drept recompensă pentru încetarea acțiunilor violente asupra lui și a nu-l reține. Pentru asigurarea executării cererii de transmitere a 1000 lei, au deposedat partea vătămată de un inel de aur cu costul de 3000 lei, ameninșîndu-l cu comercializarea bunului.

Soluția instanței de fond privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului XXX XXX de la art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal la art. 328 alin. (1) Cod penal nu poate fi susținută și urmează a fi modificată drept una neîntemeiată, deoarece probele verbale și cele material scrise ce au servit obiect de cercetare judecătorească, confirmă integral vinovăția acestuia, în calitate de persoane cu funcții de răspundere în tortura lui XXX XXX prin provocarea intenționată a unei dureri puternice fizice și psihice, în special cu scopul de a-l pedepsi pentru un act pe care acesta l-a comis, săvîrșită de mai multe persoane cu folosirea unor obiecte adaptate în scop de tortură.

În calitate de probe în susținerea acestei concluzii, servesc declarațiile părții vătămate XXX XXX, care la faza urmăririi penale și în instanța de fond a depus declarații consecutive referitor la împrejurările în care a fost maltratată de către colaboratorii poliției, în legătură cu altercația ce a avut loc între el și polițistul XXX XXX lîngă monumentul istoric Cetatea Soroca.

Anume din declarațiile lui XXX XXX care întru totul coroborează cu restul probelor acumulate este cert stabilită și vinovăția lui XXX XXX. XXX XXX a declarat, că el forțat a fost urcat în automobil de serviciu și transportat la CRP, unde în biroul de serviciu de la primul etaj, XXX XXX i-a aplicat o lovitură peste cap de la care el căzu jos. Apoi a fost maltratată cu pumnii și picioarele și de alți polițiști aflați în același birou XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX, aplicîndu-i lovituri și cu bastonul de cauciuc. Ridicîndu-se în picioare la indicația lui XXX XXX, a fost ținut lîngă perete timp de cîteva ore, fără a i se permite să se sprigine de ceva. Între timp polițistii îi mai aplicau cîte o lovitură, întocmind și careva acte. Pe la orele 04:00 V. Scripcar cu domnișoara sa a plecat, XXX XXX spunîndu-le celor rămași să nu-l mai bată. XXX XXX i-a cerut suma de 1000 lei pentru a nu-l

închide, iar pentru că n-avea la el suma cerută, au convenit s-o transmită în ziua de joi, pe la orele 17:00. Ne împărtaşind cerința de escrocherie a celorlalți polițiști, XXX XXX i-a cerut să scrie o recipisă, declarînd lipsa pretențiilor față de polițiști, ceea ce a și făcut. Ca garant al achitării sumei cerute de 1000 lei, XXX XXX i-a luat inelul din aur ce-l purta pe mîna. Pe la orele 05:00 i s-a permis să plece, colaboratorii de poliție urcînd și ei într-un automobil de model VAZ 2101 de culoare albastră. Despre maltratarea sa a comunicat mai multor persoane, cu care a discutat în dimineața acelei zile. Ajuns acasă, părinții au chemat ambulanța, fiind spitalizat. Începînd cu ziua următoare a fost contactat de mai multe ori de către XXX XXX, care îi cerea să se prezinte la comisariat pentru a semna careva acte. Pe la începutul lunii decembrie 2008 cunoscutul său XXX XXX i-a restituit inelul, pe care-l luase-ră de la el Ion XXX, rugîndu-l să nu-i creeze acestui careva probleme (f.d. 93-103 v.1; 132-139 v.3).

Astfel, părinții victimei XXX și XXX XXX au confirmat, că în dimineața zilei de 05.11.2008, feciorul lor XXXX, care nu înnoptase-ră acasă, reîntorcîndu-se din or. Soroca unde fusese-ră în ajun, le-a relatat, despre un conflict ce l-a avut cu colaboratorii de poliție, după care a fost reținut de ei în comisariat, fiind maltratată, i-ar pentru a nu-l închide le-a promis achitarea a 1000 lei, în calitate de garant lăsîndu-le inelul din aur ce-l purta. Avînd urme vizibile de vătămări corporale și simțindu-se rău, au chemat ambulanța, cu care l-au transportat la spital (f.d. 159-162; 164-167 v.2).

Faptul maltratării victimei XXX XX de către polițiști în incinta CRP, cunoscută lor din declarațiile acestui, a fost confirmată în instanța de judecată și de către martorii acuzării XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX.

Necătfînd la faptul, că prin rapoartele depuse pe numele comisarului CRP Soroca polițiștii XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX confirmă reținerea și transportarea lui X. XXX la comisariat în legătură cu acțiunile întreprinse de el împotriva colaboratorului de poliție X. XXX cărui i-a stropit în ochi cu spre lacrimogen, cu întocmirea ulterioară a actelor corespunzătoare (f.d.21-23; 25-30; 33 v.1), aceste împrejurări n-au fost oglindite în registrele de evidență a comunicărilor despre infracțiuni și persoanele reținute la CRP Soroca, potrivit cărora la data de 05.11.2008 ora 08:50 a fost înregistrată doar plîngerea lui XXX XXX privind înjuria, precum și înștiințarea telefonică de la traumatologie în privința spitalizării lui XXX XXX, pentru că a fost bătut de necunoscuți (f/d 40-43 v.1). Careva alte date referitor la reținerea pe data de 05.11.2008 în CRP Soroca a lui XXX XXX, în registrul nr. 1 de evidență a înștiințărilor referitor la infracțiuni și în registrul de evidență a persoanelor aduse la CRP n-au fost efectuate (f.d. 45-46 v.1).

Colegiul consideră, că instanța de fond a exclus nemotivat violența aplicată de către inculpați față de victima X. XXXX în noaptea spre 05.11.2008, susținîndu-le în această latură declarațiile de nerecunoaștere a vinovăției, aplicarea acesteia fiind indiscutabil confirmată prin examinarea medico-legală nr. 218/A din 07.11.2008 și a raportului de expertiză medico-legală nr. 16/A din 26-27.01.2008, pe parcursul efectuării cărora X. XXX a relatat maltratarea sa de către polițiști, la el fiind depistate vătămări corporale ușoare cu dereglare de scurtă durată a sănătății, medicul legist concluzionînd, că echimozele de la nivelul spatelui și lombar au fost produse prin lovituri repetate cu un obiect dur contodont, cu suprafața de impact limitată, de formă alungită, (țavă, baston), vătămări ce puteau fi produse la data de 05.11.2008 (f.d.49-50; 54 v.1). La fel aplicarea loviturilor se confirmă și prin declarațiile condamnaților XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX audiați în calitate de martori, inclusiv ale inculpatului XXX XXX.

Audiat în ședința instanței de apel martorul XXX XXX a declarat, că la 05.11.2008 activa în calitate de polițist de patrulare și se afla în serviciu, nu cunoaște cine era prezent, însă a comunicat, că XXX nu se afla acolo, acesta fiind într-o altă grupă de patrulare. Despre XXX XXX a explicat, că în acea zi acesta se afla în stare de ebrietate și l-a numit cu cuvine necenzurate. La spusele lui să se liniștească, XXX XXX i-a pulverizat în ochi cu spray lacrimogen, însă pe faptul dat nu a fost întocmit proces-verbal. Ulterior a telefonat grupei operative, care l-au reținut pe XXX XXX, dar cine anume l-a reținut nu ține minte și XXX XXX a fost transportat la comisariatul de poliție. Consideră, că grupa operativă urma să întocmească actele privind reținerea lui XXX XXX. În timp ce se afla în comisariat a venit XXX și a întocmit raport, dar nu a observat ca acesta să-l amenințe pe XXX sau să-i aplice careva lovituri. Despre inelul lui XXX a explicat, că acesta i-a fost lăsat în gaj, ca ulterior XXX XXX să-i achite bani pentru tratament și însăși XXX a înaintat această inițiativă.

Martorul XXX XXX a declarat, că la data de 05.11.2008 se afla la Cetatea Soroca, la zi de naștere, unde s-au apropiat XXX X. și XXX X., în timp ce discutau s-au apropiat de ei persoane necunoscute și între XXX X. și aceștia s-a iscat un conflict. El a dorit să-i despartă, iar prietena sa XXX a telefonat poliției. La sosirea grupei operative i-au liniștit și le-au comunicat să meargă acasă. După plecarea poliției XXX XXX a inițiat din nou un conflict și a pulverizat în ochi lui XXX X. cu spray lacrimogen. Din nou a fost telefonată grupa de gardă și toți au fost transportați la Comisariatul de Poliție. El la comisariat a scris explicație și a întocmit un raport, după ce a plecat împreună cu prietena sa acasă și nu cunoaște ce s-a întîmplat în continuare. A mai explicat, că în timp ce se afla la comisariat peste o perioadă de timp au venit XXX și XXX care au predat serviciul. A doua zi cînd au venit la serviciu XXX urma să înregistreze chemarea, însă acesta l-a eliberat pe XXX în schimbul unui inel. Despre XXX a explicat, că nu cunoaște nimic.

Martorul XXX XXX a declarat, că cazul dat a fost în luna noiembrie anul 2008, în acea seară se afla în serviciu împreună cu XXX. La ora 03.00 au predat serviciul și intrînd în incinta comisariatului a observat trei colaboratori de poliție și reținutul XXX, acesta avea leziuni corporale. În comisariat el și XXX s-au aflat în jur de jumătate de oră, au predat serviciul și au plecat împreună. Peste cinci zile au fost chemați la procuratura Soroca deoarece XXX a înaintat cerere cu privire la inelul sustras, cheltuielile pentru benzină și aplicarea loviturilor.

La fel urmează de a menționa și declarațiile lui XXX XXX prezentate în susținerea apărării de către avocatul Spoială Vladimir, din care la fel se stabilește maltratarea lui XXX XXX în incinta IP Soroca, precum și lipsa unor leziuni la el în momentul aducerii lui în incinta IP Soroca /f.d.177, vol.2/.

Chiar și din declarațiile inculpatului XXX XXX date în prima instanță și instanța de apel se stabilește implicarea lui în incident, deoarece a explicat, că el s-a aflat în biroul unde XXX XXX a cerut de la XXX XXX recompense 1000 lei și a primit la fel inelul. El la fel a văzut fața roșie a lui XXX XXX și aplicarea mijloacelor speciale fără a menționa despre ele.

Pe lîngă declarațiile martorilor audiați în instanța de fond și cea de apel, vinovăția lui XXX XXX se confirmă și prin probele scrise examinate în instanța de apel cum sunt:

procesul-verbal de vizionare a inelului din aur, prezentat pentru cercetare de către X. XXX, care i-a fost ridicat de către X. XXX ca garant al achitării sumei cerute de 1000 lei, ulterior fiindu-i restituit de către acesta, prin intermediul lui X. XXXX (f.d.89 v.1);

procesul-verbal de examinare a telefonului mobil de model "Samsung E 370" ce-i aparține lui X. XXX, din care a fost reținută înregistrarea convorbirii telefonice dintre acesta și X. XXX referitor la un conflict, ce anterior a avut loc între ei (f.d. 63-67 v.1); precum și descifrările apelurilor telefonice efectuate de pe numărul telefonului mobil ce-i aparține lui X. XXX pe cel al victimei X. XXX (f.d. 76-125 v. 2),

raportul de expertiză- medico legală nr.16/A din 27.01.2009 prin care se confirmă aplicarea loviturilor multiple cu obiect dur contodont, recipisa /f.d.86, vol.1/ prin care XXX XXX expune lipsa pretențiilor:

fototabelul inelului ce aparține lui XXX XXX /f.d.89, vol.1/.

În hotărârea Plenului nr. 8 din 30.10.2009 "Cu privire la unele chestiuni ce țin de aplicarea de către instanțele judecătorești a prevederilor art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, Curtea reiterează, "Dacă unei persoane i-au fost cauzate leziuni corporale în perioada aflării în detenție sau în controlul poliției, orice astfel de leziune ar da o prezumție puternică că acea persoană a fost supusă relexor tratamente (hot. *Bursuc vs România*, din 12 octombrie 2004). Ține de sarcina autorităților statului să dea o explicație plauzibilă Curții Europene a Drepturilor Omului despre circumstanțele în care au fost cauzate leziunile corporale, neîndeplinirea căreia ridică o problemă clară în temeiul articolului 3 al Convenției (cazul *Selmouni v. Franța*, §87). Această regulă de probațiune este prevăzută și în articolul 10 alin.3/1 CPP, care cere autorității în custodia căreia se află persoana să demonstreze că aceasta nu a fost supusă torturii sau altor tratamente sau pedepse crude. În cazul în care statul omite să facă acest lucru, poate exista o situație care să cadă sub incidența articolului 3 al Convenției"

În doctrina dreptului penal, tortura (art. 309/1 Cod penal) se aplică numai atunci când actele de tortură sunt utilizate în cadrul activităților de înfăptuire a justiției sau care contribuie la înfăptuirea ei. Organele ce contribuie la înfăptuirea justiției sunt expres stipulate de normele Codului pr. penală, din ele potrivit art. 273 Cod pr. penală, făcând parte și organele de constrângere, adică poliția – pentru infracțiuni ce nu sunt date prin lege în competența altor organe de constatare. Respectiv, comportamentul pretins a fi ilegal al părții vătămate, urma a fi documentat și verificat de către organele competente în modul prevăzut de lege, polițiștilor revenindu-le rolul menținerii ordinii publice, prevenirea și contracararea oricăror abateri de la normele de conduită în societate. Astfel, că aplicarea violenței față de victimă, în timpul aflării ei în custodia statului, este caracteristică acțiunilor de tortură, pe când infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. c) Cod penal se manifestă prin aplicarea violenței de către agenții altor autorități publice, decât cei nominalizați mai sus, ea constituind circumstanță agravantă a infracțiunii de exces de putere,

Fiind o noțiune de apreciere, Colegiul reține, că acțiunile întreprinse de către inculpatul XXX XXX în comun cu XXX XXX, XXX XXX, XXX XXX și XXX XXX în privința cărora deja există o sentință de condamnare irevocabilă i-au cauzat lui X. XXX puternice dureri și suferințe fizice și psihice, ce au derulat pe timp de noapte și câteva ore în șir, el fiind lipsit de posibilitatea de a se odihni, ținut în picioare lângă perete, umilit și înjosit, iar ca rezultat fiindu-i cauzate vătămări corporale ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății, decisiv pentru încadrarea corectă a acțiunilor criminale rămânând a fi faptul, că aceste suferințe i-au fost provocate în scop de a-l pedepsi pentru un act pe care l-a comis în privința lui XXX XXX.

În atare împrejurări Colegiul concluzionează netemeinicia argumentelor invocate de partea apărării în favoarea achitării inculpatul XXX XXX, precum și de către ceilalți apărători în susținerea ideii, că inculpații au acționat în mod legal, ele urmând a fi respinse.

Urmează a fi respinse argumentele apelului și în partea implicării lui XXX XXX în alt sector decât locul incidentului cu XXX XX deoarece din conținutul învinuirii și a sentinței de condamnare, obiect al examinării au fost acțiunile comise de colaboratorii de poliție în incinta Inspectoratului de Poliție Soroca, unde a fost implicat chiar XXX XXX.

La fel urmează a fi respinse argumentele și referitor la prezența întâmplătoare a lui XXX XXX în biroul unde a avut loc incident precum și argumentul de reținere a lui XXX XXX în lipsa lui XXX, întrucât după cum a fost menționat mai sus, nu este vorba despre reținerea ilegală a lui XXX XXX, însă despre acțiunile colaboratorilor de poliție comise în incinta comisariatului, iar aflarea lui XXX XX în biroul cu "ghinion" nu poate fi apreciată ca întâmplătoare, deoarece el s-a aflat acolo în jurul a 30-40 minute, a negociat condițiile întocmirii recipisei și la fel a întocmit și un raport privind starea lui XXX XXX, care nici nu la transmis persoanei responsabilă d comisariat la acel moment.

Urmează a fi criticate la fel argumentele legate de declarațiile părții vătămate de la urmărirea penală, privind aplicarea loviturilor d persoane necunoscute, dat fiind faptul, că anume aceste declarații și confirmă veridicitatea lor, fiind firesc lipsa informației privitor l datele colaboratorilor de poliție, care au fost concretizate de XXX XXX, după identificarea datelor personale a acestor colaboratori.

Nu este de înțeles, aceste argumente invocate de apărarea în respingerea învinuirii, în situația în care cu adevărat datele acesto colaboratori de poliție nu puteau fi cunoscute la momentul reținerii, dacă ei nu au documentat reținerea lui XXX XXX.

Un alt argument al apărării care la fel urmează a fi respins ține și de episodul de șantaj în care a fost implicat XXX XXX, deoarece este evident, că deposedarea lui XXX XXX de inel și discuțiile telefonice au fost efectuate de XXX XXX, însă anume XXX XXX este persoana care nemijlocit a negociat în comun cu XXX XXX despre modalitatea de dobândire a sumei de 1000 lei și necesitatea întocmir recipisei de XXX XXX.

În această ordine de idei, Colegiul reține temeinicia cerințelor formulate de către acuzatorul Alexandru Corețchi în ce priveșt reîncadrarea acțiunilor inculpaților de la art. 328 alin. (1) la art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal (în redacția legii penale din 22.07.2005)

Totodată, Colegiul ține să menționeze, că la data pronunțării deciziei în cauza dată, au intervenit modificări în legea procesului penal, astfel, că prin legea din 21.12.2012 art. 309/1 Cod penal a fost abrogat, infracțiunile de tortură fiind incluse la capitolul III Codului penal, ce prevăd răspunderea penală pentru infracțiunile comise contra libertății, cinstei și demnității persoanei. Respectiv acțiunile inculpaților pe episodul de tortură sunt caracteristice, componenței de infracțiune, prevăzută de art. 166/1 alin. (4) Cod penal Totodată, sancțiunea respectivei norme penale este mult mai aspră în raport cu precedentă lege penală din 22.07.2005. Din acest considerent, ținând cont de prevederile art.10 alin. (2) Cod penal, Colegiul concluzionează imposibilitatea reîncadrării acțiunii inculpatului potrivit noii legi penale, ea fiind în detrimentul lor, fapt inadmisibil. Făcând referire la doctrina penală, Colegiul reține, că în cazul în care fapta săvârșită sub incidența legii vechi este incriminată și de legea penală nouă, însă noua lege înrăutățește situația persoanei care a săvârșit o astfel de infracțiune, se aplică legea penală veche, mai favorabilă pentru făptuitor. În astfel de cazuri suntem în prezența retroactivității legii penale (pct. 17 la art. 10 din Constituția anului 2009). Respectiv, în atare împrejurări, acțiunile inculpatului XXX XXX pe episodul de tortură în privința lui XXX XXX urmînd a fi încadrate la art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal.

Constatănd ca fiind dovedite faptele penale, săvârșite de inculpatul XXX XXX, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale Colegiul va păstra pentru el pedeapsa stabilită de cătușă de fond pentru infracțiunea prevăzută la art.189 al.1(2) lit.b) CP, cu excepția celei ce urmează a fi aplicată în temeiul art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, respingînd în acest aspect cerințele formulate de procuror.

În argumentarea acestei soluții, Colegiul cu referire la art. 61 Cod penal ce determină scopul pedepsei penale, de restabilire echității sociale și educarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii de către el pe viitor a altor fapte penale, ținînd cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt gravitatea faptei penale și pericolul ei social sporit, personalitatea inculpatului, care se află la prima abatere de lege, vîrsta lui relativ tînă și comportamentul manifestat pe perioada examinării șterse de facto de către el a celor săvârșite, manifestată prin conformarea dispozițiilor sentinței și necontestarea ei, precum și caracteristicile pozitive de la locul de muncă și de trai, consideră posibil de a le aplica în corespundere cu art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal pedeapsa închisorii, sub limita minimă prevăzută de legea penală.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul reține și prevederile art.436 al. (3) și al.(4) CPP RM, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia în situația în care Decizia din 19.06.2013 a fost atacată doar de avocatul Spoială Vladimir în interesele lui XXX XXX fără a fi atacată de procuror și partea vătămată, la fel fiind casată doar în privința lui XXX XXX.

La fel se menționează și faptul, că pe perioada ce s-a scurs din data comiterii acțiunilor criminale – noiembrie 2008 și pînă în prezent, practic mai mult de șapte ani de zile, inculpatul XXX XXX a dat dovadă de un comportament corect, nesăvîrșind alte fapte ilegale. În atare împrejurări, Colegiul concluzionează posibilitatea aplicării în privința inculpatului XXX XXX la stabilirea pedepsei penale pe art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, a dispozițiilor art. 79 Cod penal în lipsa a careva impedimente, iar ținînd cont de șirul circumstanțelor atenuante a cauzei, expuse mai sus și prevederile art. 90 Cod penal, stabilind pentru el pedeapsa închisorii, cu suspendarea condiționată a executării, deoarece personalitatea ultimului și comportamentul lui pe parcursul examinării acestei cauze penale impune instanței de apel soluția, că el poate fi corectat fără executarea reală a pedepsei închisorii.

În ce privește soluția instanței de fond în latura acțiunilor civile și corpurilor delictive, ea nefiind contestată, va fi păstrată fără modificări.

În temeiul art. art.415 alin.1) pct.1) lit.c); 415 alin.1) pct.2); 417-418 CPP al RM, Colegiul penal,

D E C I D E:

Apelul declarat de avocatul Novîțchi Olesea în interesele inculpatului XXX XXX XXX se respinge ca fiind nefondat.

Apelul procurorului în procuratura Soroca, Alexandru Corețchi, declarat împotriva sentinței judecătorești Soroca din 04.03.2011 se admite în parte, cu casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri noi, potrivit modului, stabilit pentru prima instanță, după urmează:

XXX XXX XXX se recunoaște culpabil în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. art. 189 alin. (2) lit. b) și 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal, fiindu-i stabilită următoarea pedeapsă:

pe art. 189 alin. (2) lit. b) Cod penal – 3 /trei/ ani închisoare cu amendă în mărime de 500 /cinci sute/ u.c. ce constituie 10 000 /zece mii/ lei;

pe art. 309/1 alin. (3) lit. c), e) Cod penal (în redacția legii din 22.07.2005) cu aplicarea dispozițiilor art.79 Cod penal – 4 /patru/ ani închisoare, cu privarea dreptului de a exercita funcții în organele MAI pe un termen de 2 /doi/ ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, definitiv spre executare se stabilește pedeapsa închisorii pe termen de cinci ani cu privarea dreptului de a exercita funcții în organele MAI pe un termen de 2 /doi/ ani și cu amendă în mărime de 500 /cinci sute/ u.c. ce constituie 10 000 /zece mii/ lei.

Potrivit art.90 Cod penal se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 2 /doi/ ani.

Dispozițiile sentinței cu privire la corpurile delictive și acțiunile civile se mențin.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la adoptare.

Dispozitivul pronunțat în ședință publică la data de 10.03.2016.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 06.04.2016.

Președintele ședinței de judecată

Ion Talpa

Judecători

Svetlana Șleahțișki

Oleg Moraru